

عنوان مقاله:

اندیشه های عرفانی عین القضاة در باب ابلیس

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی و اسطوره شناختی، دوره 5، شماره 14 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

خدابخش اسداللهی - استادیار دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

صرف نظر از نگاه اخلاقی به ماجرای ابلیس، که صوفیه آدمی را از دسیسه های او برحذر می دارند، مساله نافرمانی وی در امر سجود بر آدم(ع)، همواره موضوع بحث گروهی از عارفان مسلمان بوده است. از جمله این عرفا که در این باره دیدگاه به نسبت نو و کاملی دارد، عین القضاة همدانی است. از منظر وی، سجده نکردن ابلیس بر آدم(ع)، ناشی از عشق راستین او به معشوق ازلی و نیز جریان قلم تقدیر الهی است. طبق نگرش دوگانه او، که متضمن اثبات یگانگی خداست، وجود نور سیاه عزازیلی و نور سپید محمدی(ص)، اولی به عنوان محکی برای تشخیص مخلصان و دیگری به عنوان منشا درک کمالات انسانی، در عالم هستی ضرورت دارد.

کلمات کلیدی:

عین القضاة، ابلیس، عرفان، تقدیر، عشق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/853017>

